štáb 2026

Pohled do historie

3. týden lehká

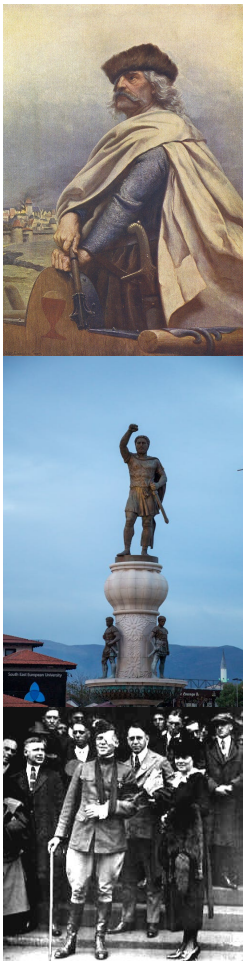

štáb 2026

Hláskování

3.týden střední

HZHAERACHAENAESTEEENUENEEMUESITJENBZE
TTHAOENMENEKEMZETADEATEVELEMIPKAENEH
ASELOKATEREJESPEOJENEESEESIEFERAEMIAENAD
EERAZETNEZETEMIENNMUJEIDEELU

Kvízová

3. týden těžká

Malá včelka Evička se vydala jako obvykle sbírat pyl na své oblíbené květinové pole. Často se tu střídá se svým kamarádem Alešem, ale ten si vzal dneska volno, takže to bylo celé na Evičce. Pole je malé a obsahuje všeho všudy 28 květin, ale Evičce se přesto líbí. Je pravidelné a se spoustou přehledných uliček, čímž jí připomíná její úl. Navíc má pouze tři barvy květin. Dneska se Evča rozhodla sbírat výlučně oranžové.

Vlétla první cestou do pole a po obou stranách viděla jen modré květiny. Na rozcestí ji ale hned potěšila jedna oranžová. Vtom se na ni z té modré květiny napravo ozvalo: „Jak se nazývá spletený pramen vlasů?“ Zmatená Evička odpověď neznala, a tak radši pokračovala dál. Zabočila doprava a doletěla k bílé kytičce. Pak zkusila levou cestu a na rozcestí opět uviděla oranžovou květinku. Ta už byla potichu, a tak si z ní Eva s radostí vzala pyl.

Včelka chvilku jen bezcílně kličkovala, dokud se nedostala k okraji pole. Na levé straně uviděla bílou květinku a z pravé se na ni ozvalo. „Jak se nazývá ničivý vzdušný vír?“ Kytka ale byla oranžová, tak ji včelka opylovala.

Ještě zdaleka neměla nasbíráno dost, takže se otočila zpátky a zabočila doleva. Na rozcestí uviděla modrou květinu a po další odbočce doprava (na konci té doleva byla jen bílá kytka) ji opět čekala hezká oranžová, ze které sebrala pyl. Měla ještě jednu oranžovou po pravé ruce, ale ta na ni zase křičela otázku „Jakým slovem označíme samce koně a zároveň tvar rozkazovacího způsobu jednoho slovesa?“, tak ji nechala být.

Evča pak zase odbočila doprava. Chtěla se trochu proletět, tak to dál vzala cikcak, tedy střídavě doprava a doleva, dokud nenarazila na oranžovou květinku, která na ni zase mluvila. Po cestě potkala postupně jednu modrou a dvě bílé květiny po levé straně, ty ale přece nesbírá. Soustředila se radši na otázku té oranžové. Tato hra ji začínala bavit. „Která barva květiny je tu jen čtyřikrát?“ „No, jak to mám vědět?“ pomyslela si Evča. „Vždyť jsem celé pole ještě ani neproletěla.“ Ale i tak je to zajímavá informace. Sebrala pyl z květiny a vydala se dál.

Odbočila čtyřikrát za sebou doprava. Aby se jí z toho už nemotala hlava, střídala dál vlevo a vpravo na čtyřech dalších úsecích. Byla to nudná cesta. Od poslední opylované květiny zahlédla na obou stranách dohromady jen jednu oranžovou květinu, která na ni rychle křikla. „Jak se nazývá zánik manželství soudní cestou?“, a kromě ní jen samé bílé až do posledního rozcestí, na kterém konečně uviděla další oranžovou. Ještě ani nepopadla dech a už si vyslechla další dotaz, už druhý od jedné květiny z dřívějška. „Jak se nazývá člověk, který se pravidelně vystavuje chladu za účelem posílení zdraví?“ Evča už nad tím moc nepřemýšlela, začínal ji tlačit čas. Radši tu jedinou oranžovou rychle opylovala a z toho rozcestí pokračovala dál.

Vzala to nejprve doprava a na dalších rozdvojeních cest postupně viděla modrou, bílou, bílou, bílou a konečně zase oranžovou květinu, kterou dosud neobrala. Ta modrá na ni ještě zavolala.

„Jak se nazývá maso z mladé ovce?“ Jako by včely nebyly vegetariánky. Stejně radši vzala tu oranžovou.

Evča si najednou uvědomila, že vlastně ve spodní části pole jednu oranžovou kytku vynechala. Rychle se pro ni nejkratší cestou vrátila. Ještě si nedobrovolně vyslechla od její sousedky. „Jak se nazývá larva žáby?“, což ji trochu vyděsilo. Žába ji přece jen může zkusit sežrat.

Evička už byla dost unavená, ale přece jen by ráda ještě alespoň jednu kytku našla, aby toho pylu donesla dost. Co si tak pamatovala, neviděla už žádnou oranžovou. Pak jí ale došlo, že nebyla v úplně nejvyšším vrcholku celého pole. Rychle tam z posledních sil doletěla a s otázkou „Jak se jmenuje bůh muslimů?“ se s polem květin rozloučila.